

[Karen Højte Jensen]

det som forskningen, men vi finder i dag ikke anledning til at anbefale noget af de to forslag fra Socialdemokratiet.

Pagels (V):

Venstre kan erklære sig helt enig i, at et forebyggende sundhedsarbejde er meget vigtigt og et arbejde, som vi alle kunne være enige om, at der skal gøres meget ved.

Ud fra det burde vi principielt kunne støtte dette forslag; dog har vi visse forbehold over for den foreslåede organisation. Men som vi jo allerede har fået at vide af indenrigsministeren, er det foreliggende forslag egentlig overflødigt, for det er i virkeligheden kun en oprensning af alle de arbejder og de aktiviteter, der allerede er sat i gang fra Indenrigsministeriets side.

Som indenrigsministeren sagde, vil der komme et forslag i dette folketingsår om et forebyggelsesråd, og vi vil derfor gerne afvente en yderligere debat, indtil dette forslag foreligger. Det undrer os i øvrigt, at Socialdemokratiet fremsætter dette forslag, for også Socialdemokratiet har selvfølgelig været vidende om, at dette arbejde foregår.

Hvad angår de kommunale og amtskommunale råd, der her foreslås, nærer vi i Venstre særdeles store betænkeligheder ved noget sådant. Vi har netop oplevet en årrække, hvor man i kommuner og amtskommuner har været særdeles aktiv og nærmest er gået i fronten på dette område. Vi mener, at en lovgivning på dette område vil kunne slå det meget positive arbejde i stykker, som allerede er kommet i gang, så det vil vi direkte tage afstand fra.

Også beslutningsforslag nr. B 30 forekommer os at være fuldstændig overflødigt. Efter hvad vi netop har hørt, er der jo allerede taget en lang række initiativer både af Indenrigsministeriet og af Undervisningsministeriet. Det, der måske kunne være behov for, var at få dem koordineret i oplysningsøjemed, men det er jo netop det, man p.t. er i gang med at gøre, og derfor behøver man såmænd ikke nogen lovgivning på dette område. Også her har vi jo fået tilsagn i dag om, at man under udvalgsarbejdet vil supplere med alle de oplysninger, som Folketinget måtte ønske, så også dér føler vi at selv Danmark i forhold til WHO-strategien er på hjemmebane. Der er ikke grund til den store frygt, som

man kunne få indtryk af at der er, når man læser Socialdemokratiets forslag.

Det går igen i de beslutningsforslag, der efterfølgende kommer til behandling, således at man egentlig kunne fristes til at tro, at der fra Socialdemokratiets side i højere grad er tale om noget valgteknisk, for ved at fremsætte den slags forslag på områder, hvor man ved at arbejdet foregår, kommer man lidt foran det ministerielle arbejde; man får mulighed for at fremsætte nogle forslag herinde, som vi andre bliver nødt til at stemme ned. Så kan man gå ud til sine vælgere og sige: »Dér kan I se, de andre vil slet ikke være med til sådan noget«, vel vidende, at arbejdet allerede er i gang. Jeg synes, det er en lidt ufin måde at behandle arbejdet på.

Birthe Hansen (SF):

Jeg ved godt, at jeg er lige på kanten af at være grov, når jeg spørger: al den sundhed, hvad skal vi egentlig med den? Men det hænger sammen med dagens forslag fra Socialdemokratiet, som indeholder det ene pæne ord oven på det andet hentet lige ud af WHO-papiret. For os at se er en af manglerne ved de to foreliggende forslag – og det er en ikke uvæsentlig mangel – at de godt nok lægger op til et helhedssyn på sundhedssektoren, men overhovedet ikke tager fat på, hvilken rolle sundhedsuddannelserne skal have i en kommende sundhedspolitik.

Derfor er det ikke nok at erstatte det hidtidige forebyggelsesråd med noget, der til forveksling ligner det, men hvortil man så vil koble repræsentanter for alle instanser, der arbejder med forebyggelse, og samtidig udvide formålsparagrafferne fra 2 til 4 stykker. Det kan da godt være, at det bestående forebyggelsesråd ikke er så effektivt, som man kunne ønske, ikke tager de initiativer, som vi allerede i 1984 efterlyste – initiativer, der går ud på at ændre f.eks. arbejdsmiljøet – men det hjælper altså ikke ret meget alene at prædike sundhed for folk i fritiden, medmindre man også fra arbejdsgiverside helhjertet går ind for ændringer i det daglige arbejdsmiljø, så ingen i en tidlig alder skal opleve at blive førtidspensioneret på grund af indånding af organiske stoffer. Så længe profitter står over et menneskes livsværdi, kan det blive svært at komme videre. Det er og vil være en kamp for at ændre holdninger, og det hjæl-